

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csp/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201520
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7920201520.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: K. K. F., R.. XX.XX.XXXX, D. K. T. Č.. XXX, právne zast.: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, so sídlom Slovenská č. 46, Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792752, so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho č. 16, Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.400 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 500 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 1.400 Eur z titulu primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov konania.

Žalobou odôvodnil tým, že daná žaloba nadväzuje na právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Trebišov, sp. zn. 9Csp/218/2016, v ktorom súd rozhodol o uložení povinnosti Žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka zo dňa 30.9.2014 na výkon zrážok zo mzdy. Žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu na zrážanie sumy 2 921,15 Eur z jeho mzdy. Citoval § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z.z.v znení neskorších predpisov - o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“). Cieľom finančného zadostučinenia je podľa neho dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákonným predpokladom pre vyhovie žaloby je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti stanovenej ZoOS alebo osobitnými predpismi. Vzhľadom na vedomosť o argumentačnej línii žalovaných veriteľov v tomto type žaloby uvádza, že skutočnosť, či mu ako žalobcovi v dôsledku konania žalovaného reálne vznikla určitá ujma, je bez právneho významu, nakoľko táto nie je zákonným predpokladom vzniku práva na primerané finančné zadostučinenie. Účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 ZoS je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušeniu práva a povinnosti zo strany žalovaného. Ide teda o istú satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má ale zároveň na žalovaného pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k opätovnému porušovaniu práv spotrebiteľov. Žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu na zrážanie sumy 2.921,15 Eur z jeho mzdy. Nárok na tieto finančné prostriedky si už následne neuplatnil žiadnym spôsobom ani na súde. Z okolností prípadu pôvodného súdneho konania ako spravodlivú výšku primeraného finančného zadostučinenia vyhodnotil sumu 1.400 Eur.

K žalobe priložil Rozsudok OS TV zo dňa 4.12.2017, sp.zn.: 9Csp/218/2016, právoplatný dňa 19.1.2018.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý namieta, že uplatnená požiadavka v podanej žalobe je nedôvodná a zo strany žalobcu neodôvodnená. Žalobca podľa neho neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorou by odôvodnil požadovaný nárok a jeho výšku. Vzhľadom na absenciu základných skutkových tvrdení žalobcu je podľa žalovaného možné sa vyjadriť len k tomu, čo z podanej žaloby vyplýva. Dopĺňanie skutkových tvrdení žalobcu je pritom podľa § 296 v spojení s § 291 ods. 3 zákona č. 160/2015 z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“ neprípustné). Žalobca uviedol, že podaná žaloba nadväzuje na právoplatne skončené konanie vo veci sp.zn.: 9Csp/218/2016 a výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu. K uloženiu povinnosti sa zdržať vykonávania zrážok zo mzdy (s ich vykonávaním žalobca spája zásah do jeho práv) došlo na základe neodkladného opatrenia vydaného v roku 2016. Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy bola predložená teda ešte skôr. Pri zohľadnení uvedeného preto žalovaný tvrdí, že uplynutie času viac ako 4 roky spochybňuje oprávnenosť uplatnenia požiadavky na finančné zadosťučinenie čo do základu a aj čo do výšky.

Z podanej žaloby nevyplýva podľa neho žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodnila sumu, ktorú žalobca žiada. V tomto smere sa nedá zistiť žiadna relevantná skutočnosť. CSP v ustanovení § 132 vyžaduje v žalobe pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Nepripúšťa opísanie rozhodujúcich skutočností ani odkazom na dôkazy. V tomto prípade žaloba neobsahuje žiadny popis skutočností pre posúdenie požadovanej sumy.

Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 ZoOSv súvislosti s podanou žalobou. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní, a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie (bez ohľadu na ich uplatnenie v súdnom konaní).

Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty navrhuje súdu, aby žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

3. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

4. Podľa § 157 ods. 1 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

5. Podľa § 157 ods. 2 CSP, ak súd vyzve stranu, aby sa vyjadrila o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa strana v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

6. Ustanovenie § 157 ods. 2 CSP funkčne a systematicky dopĺňa ustanovenie o sudcovskej koncentrácii (§ 153 CSP), čím sa posilňuje zodpovednosť strany za výsledok konania. K určitým otázkam výlučne procesného charakteru môže súd pripojiť doložku, že ak sa strana v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. V takomto prípade ide o tzv. nevyvrátiteľnú právnu domnienku súhlasu strany konania s procesným postupom súdu. Ako príklad možno uviesť možnosť súdu vyzvať strany, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania s tým, že pripojí doložku, že ak sa strana v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Ak sa strana konania nevyjadrí, súd v takomto prípade rozhodne bez nariadenia pojednávania a strane sa nepriznáva možnosť podať odvolanie s odôvodnením, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.1 písm. b) CSP).

7. Súd vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, či navrhujú vykonať ďalšie dôkazy a v prípade, že navrhujú vykonanie ďalších dôkazov, aby ich označili resp. predložili súdu. Strany boli v zmysle § 157 ods. 2 CSP poučené, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude súd predpokladať, že nemajú námietky a nenavrhujú vykonať ďalšie dôkazy. Strany sporu sa v stanovenej lehote nevyjadrili, preto súd v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

8. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

9. V konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9Csp/218/2016 sa domáhal žalobca ochrany svojich spotrebiteľských práv a to v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2014, na základe ktorej bol žalovaným ako veriteľom poskytnutý žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver (ďalej len „zmluva o úvere“). Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 4.12.2017, sp. zn. 9Csp/218/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.1.2018, bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2014, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V danom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy obsahovala výšku pohľadávky 1.500 Eur, pričom v žiadosti žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy, ktorá bola doručená zamestnávateľovi žalobcu bola uvedená výška pohľadávky 2.921,15 Eur, teda oveľa vyššia suma než bola uvedená v zmluve. Tým vznikla hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, keďže veriteľovi takáto dohoda umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa.

10. Žalobca si od žalovaného uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.400 Eur.

11. V danom prípade je nesporné, že ide o spotrebiteľský právny vzťah.

12. Za sporné súd považuje tvrdenia strán ohľadom splnenia predpokladov zo strany žalobcu pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ako aj výšku zadosťučinenia.

13. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa tretej vety § 3 ods. 5 ZoOS, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (na porovnanie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Vo vzťahu k tejto otázke možno uzavrieť, že v prípade žaloby spotrebiteľa o primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 ZoOS, zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľ v

tomto konaní preukazoval existenciu a výšku vznikutej ujmy. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.1.2019, sp.zn.: 6Cdo/127/2017).

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne závery Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci, súd konštatuje, že nárok žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je dôvodný. Žalobca preukázal, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.: 9Csp/218/2016 sa domáhal v zmysle právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, aby sa žalovaný zdržal výkonu práva na zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. V danom konaní bol úspešný o čom svedčí aj druhý výrok daného rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu. Pri rozhodovaní o trovách teda súd zohľadnil zásadu priznania trov podľa úspechu v konaní z čoho jasne vyplýva, že žalobca bol plne úspešný pri domáhaní sa jeho práv zo spotrebiteľského vzťahu. Predmetný spor bol právoplatne skončený dňa 19.1.2018. Žalobca preukázal súdu, že sa v procesnom postavení žalobcu domáhal neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a tiež, že bol v predmetnom spotrebiteľskom spore úspešný, čo vyplýva z priloženého právoplatného rozsudku. Žalobca teda preukázal splnenie všetkých potrebných predpokladov pre priznanie finančného zadosťučinenia.

18. Neobstojí argumentácia žalovaného, v zmysle ktorej uplynutie času viac ako 4 roky spochybňuje oprávnenosť uplatnenia požiadavky na finančné zadosťučinenie, čo do základu a aj čo do výšky, lebo žalobca si uplatnil daný nárok včas, keďže jedným z predpokladov bolo uplatnenie si daného nároku po právoplatnom rozhodnutí vo veci, v ktorej sa domáhal určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Od právoplatnosti predchádzajúceho rozsudku uplynuli 2 roky a 3 mesiace. Z uvedeného dôvodu považuje súd dané tvrdenie žalovaného za zavádzajúce a nepravdivé.

19. Priznané finančné zadosťučinenie musí byť primerané. Primeranosť súd hodnotí individuálne s ohľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu a súd pri ňom nie je viazaný zákonom, uplatňuje pri hodnotení a rozhodovaní voľnú úvahu. V danom spore žalobca požaduje od žalovaného zadosťučinenie vo výške 1.400 Eur. Súd pri rozhodovaní o primeranosti finančného zadosťučinenia zohľadnil intenzitu zásahu do práv spotrebiteľa (použitie neprijateľných podmienok); výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným (viac ako 1.400 Eur), ktoré žalovaný od žalobcu požadoval na základe zmluvy; dĺžku trvania závadného stavu (od uzatvorenia zmluvy 30.09.2014 až do právoplatného rozhodnutia 19.1.2018, teda viac ako 3 roky); objektívne spôsobilosti vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobcu (znižovanie životnej úrovne na úkor žalovaného); žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu.

Podľa názoru súdu je evidentné, že v prípade ak by sa žalobca nebránil podaním žaloby na súde, došlo by k nezákonnému zrážaniu zo mzdy žalobcu, v dôsledku ktorého by žalovaný mohol prostredníctvom zamestnávateľa zrážať žalobcovi viac ako mu reálne patrí a žalobca by sa následne musel domáhať vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré by mu skrz nezákonné zrážky vzniklo.

Vzhľadom na uvedené skúmané podmienky a okolnosti, od ktorých sa odvíja výška zadosťučinenia je súd toho názoru, že žalobcom požadovaná výška je neprimeraná. S poukazom na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach je súd toho názoru, že žalobcovi možno priznať finančné zadosťučinenie vo výške 500 Eur, nakoľko nemožno vychádzať len z rozdielu výšky požadovaných zrážok a výšky poskytnutého úveru. Ostatné podmienky, ktoré majú vplyv na určenie primeranosti zadosťučinenia neboli súdu žalobcom preukázané.

Súd má za to, že finančné zadosťučinenie vo výške 500 Eur je primerané a bude zároveň viesť žalovaného ako silnejšiu zmluvnú stranu nezneužívať jeho dominantné postavenie v právnom vzťahu a bude ho viesť k takému konaniu a správaniu, aby nedochádzalo k porušovaniu práv spotrebiteľa.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

23. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona tak, že priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobca síce požadoval sumu 1.400 Eur a súd mu priznal finančné zadosťučinenie vo výške 500 Eur, avšak s ohľadom na

povahu nároku, že ide o finančné zadosťučinenie, ktorého výšku súd posudzuje na základe voľnej úvahy s poukazom na rozhodovaciu prax súdov, je súd toho názoru, že pri rozhodovaní o trovách je potrebné považovať žalobcu za úspešného v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.